

Атаманчук Ігор Степанович

Інженер-механік,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у галузі буріння
свердловин та видобування
вуглеводнів, управлінець

Народився 24 серпня 1952 р. у м. Рожнятів на Івано-Франківщині. У 1972 р. закінчив Дрогобицький нафтовий технікум.

Після служби в армії з 1974 р. працював дизелістом-мото-ристом бурових верстатів, інженером прокатно-ремонтного цеху бурового обладнання Хрестищенського УБР об'єднання «Укрбургаз». Поєднуючи виробничу діяльність і навчання, у 1981 р. Ігор Степанович закінчив ІФНГ за спеціальністю «Машини й обладнання нафтових і газових промислів».

Протягом 1981–1991 рр. він обіймав посади начальника цеху, начальника БВО, головного механіка, заступника начальника Хрестищенського УБР. У цей період його увага була сконцентрована на веденні бурових робіт на унікальному Уренгойському ГКР у Західному Сибіру. За його участю в Новому Уренгойі було побудовано власну ремонтну базу, організовано виготовлення блочних основ бурових верстатів та іншого обладнання, вперше запроваджено чотириступеневе очищення бурових розчинів, автоматичну систему з опресування обсадних труб.

З 1991 до 1998 р. Ігор Атаманчук був начальником центральної бази виробничого обслуговування та заступником генерального директора виробничого об'єднання «Укрбургаз». Наступні два роки очолював Хрестищенське УБР, яке за обсягом бурових робіт стало провідною організацією в Україні.

У 2000 р. він був призначений на посаду директора ГПУ «Полтавагазвидобування».

За участю Ігоря Степановича введені в експлуатацію Копилівське і Ливенське газові родовища, десятки газових і нафтових свердловин, побудована установка комплексної підготовки нафти на Яблунівському родовищі, а також запроваджені такі інноваційні технології, як розробка Куличинського ГКР із використанням сайклінг-процесу, турбодетандерні установки на Котелевському, Східно-Полтавському, Абазівському, Машівському, Чутовському родовищах, низькотемпературна маслоабсорбція у процесі переробки природного газу на головних спорудах Солоха, встановлено обладнання поглибленої підготовки газу з вилученням із нього пропан-бутану на Тимофіївському родовищі.

З 2010 р. він працює генеральним директором ТОВ «Укрнафтогазресурси».

Ігор Степанович — академік Інженерної академії України, член-кореспондент Міжнародної інженерної академії. Його неодноразово обирали депутатом Красноградської районної ради. Протягом 2006–2010 рр. був депутатом Полтавської обласної ради.

Нагороджений орденами «За заслуги» III ст., «Святий Миколай Чудотворець», медаллю «За працю і звитягу», почесними відзнаками галузевої профспілки України II ст., НАК «Нафтогаз України» II ст. та іншими відзнаками. Він — почесний працівник ДК «Укргазвидобування».

Бабенко Іван Петрович

Інженер-теплоенергетик,
фахівець у сфері проектування
систем газопостачання,
управлінець

Народився 23 квітня 1930 р. у с. Підок Решетилівського району Полтавської області.

З 1954 р., після закінчення Київського гідромеліоративного інституту, працював на інженерних посадах на підприємстві «Облсільпроект» (м. Івано-Франківськ).

У 1955 р. І. П. Бабенко розпочав свій трудовий шлях в інституті «УкрДІПРОкомуненерго» (зараз — УкрНДІінжпроект), де обіймав посади інженера, керівника групи, головного інженера проектів, начальника наукового відділу, заступника головного інженера. З 1974 р. та до останніх днів свого життя був головним інженером УкрНДІінжпроект.

Іван Петрович зробив великий внесок у розвиток системи газопостачання України. Під його керівництвом та за безпосередньою участю були розроблені проекти систем газопостачання більшості міст і сіл України, багатьох промислових та сільськогосподарських підприємств, електростанцій, котельень, об'єктів теплопостачання тощо.

Іван Бабенко брав активну участь у науково-дослідних розробках (зокрема створенні запірно-регулювальної арматури, газовикористовуючого обладнання) і їх впровадженні у виробництво. Був автором та співавтором багатьох наукових праць і 17 винаходів, присвячених автоматизації технологічних процесів систем газопостачання, а також газових пальникових пристроїв. Долучався до створення Державних будівельних норм із газопостачання та Правил безпеки в газовому господарстві, що були чинними в колишньому СРСР.

У 90-х рр. XX ст. Іван Петрович керував розробкою пакета нормативних документів, які регламентують проектування, спорудження і безпеку систем газопостачання України. Серед них — Державні будівельні норми України «Газопостачання», Правила безпеки систем газопостачання України, Правила обстежень та оцінки технічного стану, паспортизації і проведення планово-запобіжних ремонтів газопроводів та ін.

Упродовж багатьох років і до останніх днів життя І. П. Бабенко плідно співпрацював з органами газового нагляду Держнагляд-охоронпраці в галузі безпеки систем газопостачання. Він був членом науково-технічної ради Держнагляд-охоронпраці, керував розробкою численних нормативних документів із питань безпеки газопостачання, очолював експертні комісії, що діяли під час розслідування аварій на системах газопостачання, навчав експертів та державних інспекторів газового нагляду.

За вагомих внесок у розвиток газової галузі України Іван Бабенко був нагороджений багатьма урядовими відзнаками, серед яких орден «Знак Пошани», відомчими нагородами, медалями та почесними грамотами ВДНГ СРСР і України. Йому присвоєно звання «Заслужений комунальник України», «Заслужений винахідник СРСР».

Помер 29 жовтня 2000 р.